

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA 's-Gravenhage

Den Haag

19 juni 2007

Ons kenmerk

IB/2007/20816

Uw brief van

21 mei 2007

Onderwerp

Bijdrage schriftelijk overleg OJC-raad (21 504-34)

Hierbij zend ik u, mede namens de minister voor Jeugd en Gezin, de antwoorden op de schriftelijke vragen van de Vaste Commissie voor Onderwijs, Cultuur en Wetenschap over mijn brief van 27 april 2007 betreffende de agenda van de Raad voor Onderwijs, Jeugdzaken en Cultuur (OJC) van 24 en 25 mei 2007. Tevens zijn vragen beantwoord over het verslag van de afgelopen OJC-Raad (16 februari 2007) en het BNC-fiche over de Lissabon indicatoren.

De minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,

dr. Ronald H.A. Plasterk

II Reactie van de Minister

1. Inleiding

De leden van het CDA vragen naar de stappen die er gezet zijn om de tijdigheid van het verschijnen van BNC-fiches te verbeteren.

Evenals mijn voorganger hecht ik er zeer aan de Kamer vroegtijdig te betrekken bij besluitvorming over Europese thema's. Er is een aantal maatregelen genomen om het proces van uitbrengen van BNC-fiches te versnellen. U werd hierover geïnformeerd bij brief van de Ministers van Buitenlandse Zaken en Ontwikkelingssamenwerking van 28 maart 2007 (Tweede Kamer 2006-2007, 22 112 nr. 510). Ook binnen het ministerie van OCW wordt scherp op de tijdigheid gelet. Alle inspanningen zijn erop gericht de leden binnen de geldende termijnen te informeren over alle relevante Commissievoorstellen.

2. Verslag Onderwijs, Jeugd en Cultuurraad van 16 februari 2007

2.1 Europees Technologie Instituut (EIT)

De leden van het CDA vragen met betrekking tot het Europees Technologie Instituut (EIT) naar de ontwikkelingen voor wat betreft staf, vestiging en financiering en naar de rol van Nederland hierin.

De Commissie houdt zich momenteel aan de wens van de meeste lidstaten dat het overkoepelende orgaan van een EIT geen zwaar bureaucratisch instituut mag worden, met het voorstel voor een maximale staf voor de overkoepelende Raad van Bestuur van 60 personen. Ook aan de zogeheten Kennis- en Innovatiegemeenschappen (KIG) mogen wat mij betreft geen buitensporige bureaucratische eisen worden gesteld. Deze KIGs moeten zich kunnen richten op hun kerntaak, namelijk het vergroten van de innovatiecapaciteit. Nederland zal blijven waken voor een effectieve en niet-bureaucratische opzet van het EIT.

De plaats van vestiging is in de onderhandelingen op dit moment nog geen onderwerp van gesprek. Polen, Hongarije en Oostenrijk hebben tot dusver belangstelling geuit voor de hoofdvestiging van het EIT, de overige lidstaten stellen zich op dit punt nog zeer terughoudend op. De vraag is of de hoofdvestiging van het EIT vanuit innovatie-oogpunt wel zo interessant is gezien het beoogde netwerkkarakter van het EIT. Een groot deel van de centrale staf zal zich immers vooral bezig houden met managementtaken en juridische, financiële en administratieve werkzaamheden en zal niet bestaan uit toponderzoekers. Betrokken zijn bij de Kennis- en Innovatiegemeenschappen is voor Nederland interessanter.

Ondanks de herhaalde oproep van veel lidstaten om opheldering over de financiering van het EIT heeft de Commissie deze vraag tot op heden nog niet naar tevredenheid beantwoord. Het is niet mogelijk de begroting van 2,37 miljard euro voor een EIT goed op waarde te schatten. Er is in de huidige Financiële Perspectieven geen ruimte voor een EIT opgenomen. Het laten meeliften van een EIT op bestaande EU programma's is niet de bedoeling. Aangezien een voldoende onderbouwing voor de hoogte van de genoemde budget nog steeds ontbreekt, zal Nederland de Commissie blijven vragen om verduidelijking. De Europese Commissie spreekt over de nodige politieke wil van de lidstaten om 308 miljoen euro uit

de communautaire begroting voor het EIT te alloceren, dat wil zeggen buiten de bestaande programma's. Tijdens de Concurrentievermogen Raad van 22 mei sprak een aantal landen¹ zich uit voor een substantieel bedrag voor het EIT om het de nodige kritische massa te geven. Een aantal andere lidstaten² meende juist dat in het kader van de gefaseerde start van het EIT een (substantieel) lager bedrag dan het nu genoemde bedrag van 308 miljoen euro in de rede lag. Nederland stelt zich gezien de onduidelijkheid over de financiering terughoudend op.

Zoals aangegeven in het BNC-fiche over het EIT, heeft Nederland een positieve grondhouding ten aanzien van het EIT voorstel. Nederland stelt zich echter constructief kritisch op ten aanzien van de uitwerking van het voorstel. Mede op aandringen van Nederland is de kwestie over de graden en diploma verlenende bevoegdheid van het EIT van de baan. Er wordt nu gesproken over een EIT label op graden en diploma's die door de daartoe bevoegde universiteiten (die ressorteren onder een KIG) zullen worden toegekend op basis van de nationale regels en accreditatie procedures. Belangrijkste punten van aandacht voor Nederland blijven met name het budget en de financiering van het EIT, evenals commitment van kennisinstellingen en bedrijven. Nederland zal om verheldering van de Commissie op deze punten blijven vragen.

2.2 Open methode van coördinatie en de Lissabonagenda

De leden van de SP-fractie vragen wat de meerwaarde van de open methode van coördinatie is voor andere terreinen dan het hoger onderwijs, gezien de idee dat onderwijs in hoofdzaak een nationale aangelegenheid is. Zij vragen wat de zin is van een gemeenschappelijke visie op onderwijs en of de minister streeft naar een gemeenschappelijke visie of naar een eigen onderwijsstelsel? Verder vragen zij hoeveel waarde de minister hecht aan het binaire stelsel in het hoger onderwijs en of het nog steeds de bedoeling is om de Lissabondoelstellingen in 2010 te bereiken.

Het uitgangspunt van de open methode van coördinatie is dat onderwijs een nationale verantwoordelijkheid is. Middels deze (lichte) methode van coördinatie wordt echter inzichtelijk gemaakt wat de ontwikkeling van de lidstaten op bepaalde doelstellingsgebieden is. Ook wordt deze methode gebruikt om van elkaar te leren als lidstaten. Mijns inziens is dit een prima methode die over de volle breedte van het onderwijsterrein toegepast kan worden en niet beperkt hoeft te blijven tot het hoger onderwijs. Dit doet niets af aan het feit dat de invulling van het onderwijsbeleid een nationale aangelegenheid blijft. Ook het hebben van een gemeenschappelijke, algemene visie op onderwijs is niet in tegenspraak met de subsidiariteitsgedachte. De Europese agenda sluit goed aan bij de nationale agenda. De specifieke uitwerking van die visie blijft een nationale aangelegenheid.

Ik hecht waarde aan het binaire stelsel, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen hoger beroepsonderwijs en wetenschappelijk onderwijs. Hierdoor kunnen studenten beter kiezen wat bij hen past en de arbeidsmarkt wordt goed bediend. Mochten er in EU-verband afspraken worden gemaakt over typologie of classificatie dan juich ik dat toe. Dit kan de herkenbaarheid en positionering van de

---

¹ Luxemburg, Oostenrijk, Tsjechië, Italië, Griekenland

² VK, Spanje, Cyprus, Tsjechië

instellingen in internationaal verband verbeteren. Ik zal de meerwaarde van ons binaire stelsel blijven benadrukken in internationaal verband.

De reductie van het aantal voortijdig schoolverlaters staat hoog op mijn agenda. Het halveren van het aantal voortijdig schoolverlaters voor 2010 is één van de doelstellingen die ook in het kader van de Lissabonagenda is geformuleerd. De termijn van deze Europese benchmarks (2010) is niet gewijzigd. De doelstelling van het hoger opleiden van de helft van de bevolking is niet een doelstelling die voortkomt uit de EU. De doelstelling³ is in juni 2006 geformuleerd in de beleidsreactie van de toenmalige minister van OCW op het advies van de Onderwijsraad, getiteld 'De helft van Nederland hoog opgeleid' van december 2005 (Tweede Kamer 2005-2006, 29410 nr.41).

2.3 Veiligheid op school en het Europees Jaar van Onderwijs, Cultuur en Creativiteit

De leden van de VVD fractie vragen wat de Nederlandse inzet zal zijn op de thema's Europees actieplan voor Veiligheid op School en het Europees jaar van Onderwijs en Cultuur (2009).

Op dit moment is er geen sprake van een Europees actieplan voor Veiligheid op School. Dit was een Pools-Grieks voorstel tijdens de OJC-Raad van 16 februari 2007. Pas op het moment dat dit thema door een komend EU-voorzitterschap wordt opgepakt kan het aan de orde zijn. Mocht dit gebeuren, dan zal de Nederlandse houding sceptisch zijn, gezien de subsidiariteit van onderwijsbeleid. Nederland steunt het initiatief om 2009 uit te roepen tot het Europees jaar van Onderwijs en Cultuur. Het sluit aan bij de verbinding die op nationaal niveau wordt nagestreefd in het kader van Cultuur en School. De culturele vorming van jongeren tot creatieve en innovatie burgers verdient zowel nationaal als Europees de aandacht.

3. De geannoteerde agenda van de OJC-Raad van 24 en 25 mei 2007

3.1 Richtlijn Televisie zonder grenzen

De leden van de PvdA-fractie vragen de minister in welke mate hij zich sterk zal maken om onnodige regelgeving tegen te gaan op dit dossier.

De OJC-Raad van 24 mei 2007 heeft unaniem een gemeenschappelijk standpunt bereikt over de richtlijn 'Televisie zonder Grenzen'. Naar verwachting zal ook het Europees Parlement binnenkort instemmen met de door de Raad aangenomen tekst. Zoals eerder aangegeven in ons schriftelijk overleg van 14 februari 2007, is in lijn met het Nederlandse dereguleringsstreven met succes aangedrongen op liberalisering van kwantitatieve reclameregels. Zo is de daglimiet (hoeveelheid reclame) afgeschaft en komt de regel dat 20 minuten tussen reclameblokken moet zitten te vervallen. Hiermee worden, ten opzichte van de huidige richtlijn, minder gedetailleerde reclameregels gesteld.

3.2 Evidence based policy

De leden van de CDA-fractie of en op basis van welke criteria de kennismakelaars worden gekozen, welke rol de minister voor Europa ziet ten aanzien van het stimuleren van nieuwe verbindingen tussen

---

³ De precieze doelstelling luidt: 'in 2020 is 50% van de beroepsbevolking in de leeftijd 25-44 jaar hoger opgeleid'.

onderwijs onderzoek en schoolpraktijk, welke inzet de minister heeft voor Nederland en op welke manier gebruik gemaakt zal worden van ervaringen uit andere landen, zoals de VS.

Kennismakelaars worden niet gekozen. Kennismakelaarschap *ontwikkelt* zich. Dat proces, waarin een aantal EU-landen (waaronder Nederland) voorop loopt, richt zich op het verbeteren van de balans en het versterken van de samenwerking tussen onderzoekers, beleidsmakers en de praktijk. In die versterkte samenwerking ontstaat het makelaarschap van kennis.

In Nederland wil ik bij nieuwe verbindingen tussen onderwijsonderzoek en schoolpraktijk vooral stimuleren dat de productie van kennis en de toepassing van kennis zo dicht mogelijk bij elkaar plaatsvinden, dat er een directe uitwisseling plaatsvindt tussen onderzoekers en docenten. Daarvoor experimenteren we in het funderend onderwijs met 'kennisgemeenschappen'. Verder is een goed begin gemaakt met samenwerking tussen lerarenopleidingen en scholen, waarbij leraren in opleiding op die scholen het vak leren en waarbij de scholen profiteren van de expertise en de kennis die bij de lerarenopleiding voorhanden is ('academische scholen'). De rol van de Europese Commissie is zuiver faciliterend. Zo heeft de Commissie geholpen bij het organiseren van een bijeenkomst eind mei, in Den Haag, waarbij circa tien lidstaten in het kader van *peer learning* ervaringen uitwisselden. De VS is een voorloper op dit thema en is dus een land waarvan ik op dit terrein wil leren.

3.3 Talenindicator

De leden van de PvdA-fractie vragen of het standpunt over vermindering van administratieve en financiële lastendruk breder geldt dan alleen voor het onderwerp talenindicator.

Omdat de gegevens voor de talenindicator, die op verzoek van de Raad in 2003 wordt ontwikkeld, middels een steekproef van leerlingen in scholen moet worden verzameld, volg ik ontwikkeling van het instrument op de voet. Maar ook voor de overige voorstellen voor nieuwe gegevensverzamelingen ten behoeve van het Lissabon-proces zal ik scherp toezien op adequate kosten-baten analyses die de administratieve lastendruk van scholen en burgers tot een minimum beperken.

3.4 Leraren

De leden van de CDA-fractie maken zich zorgen over het lerarentekort en de lerarenopleidingen en vragen of er op Europees niveau plannen zijn om deze thema's gezamenlijk aan te pakken en wat de Nederlandse inbreng dan zal zijn.

De Europese Unie kent geen generiek lerarentekort. Wel is er sprake van een (dreigend) lerarentekort in een aantal landen zoals Nederland. Ik benut de ervaringen van andere lidstaten op de terreinen van lerarentekort en kwaliteit van lerarenopleidingen om te bezien wat Nederland hiervan kan leren. Zo participeert Nederland in het Europese *Peer Learning Cluster over Teachers and Trainers*. In 2006 heeft Nederland een *Peer Learning Activity* georganiseerd rond het thema 'scholen als lerarende organisaties voor hun leraren'. Dit alles laat onverlet dat het lerarenbeleid natuurlijk volledig onder het subsidiariteitsbeginsel valt. Verder heb ik, zoals bekend, op nationaal niveau initiatieven genomen op het terrein van lerarenopleidingen.

3.5 *Uitwisseling van studenten*

De leden van de CDA-fractie vragen wat de minister vindt van het feit dat stages voor Nederlandse studenten in een land als Suriname ongelimiteerd mogelijk zijn, terwijl Surinaamse studenten vrijwel onmogelijk aan een stageplaats kunnen komen in Nederland vanwege de visumproblematiek en de kosten. Ook vragen deze leden hoe andere EU-lidstaten met studenten uit hun voormalige koloniën omgaan en of hier éénduidig Europees beleid op gemaakt zou moeten worden.

Suriname is een onafhankelijke staat. De toelating van Nederlandse stagiair(e)s tot Suriname is derhalve de discretionaire bevoegdheid van de Surinaamse autoriteiten.

Voor Surinaamse studenten die naar Nederland willen komen gelden de toelatingsregels die van toepassing zijn op studenten van buiten de EU en de EER. Niet-EU/EER-studenten, waaronder dus ook Surinaamse studenten, die zich hebben ingeschreven aan een geaccrediteerde opleiding van een Nederlandse instelling voor hoger onderwijs en tevens voldoen aan de overige eisen voor toelating, komen in beginsel in aanmerking voor de versnelde visumprocedure.

Voor het in Nederland volgen van een stage als onderdeel van hun opleiding, dienen studenten van buiten de EU/EER -volgens de vigerende regelgeving- een tewerkstellingsvergunning (twv) aan te vragen.

Zoals u heeft kunnen opmaken aan de u toegezonden kabinetsreactie van 1 juni jl. op het SER-advies Arbeidsmigratiebeleid en het ACVZ-advies Studiemigratiebeleid, is het kabinet voornemens om ook ten aanzien van stagiairs een meer uitnodigend beleid te voeren, in lijn met de advisering. Als gevolg daarvan is het de bedoeling stagebezoek in de toekomst niet langer aan te merken als arbeid, maar als onderdeel van de studie, waardoor een twv niet langer vereist zal zijn. In het coalitieakkoord is opgenomen dat een meerjarenprogramma voor de immigratie ten behoeve van de arbeidsmarkt zal worden opgesteld. In het kader van dit meerjarenprogramma, dat in de zomer van 2007 aan u zal worden aangeboden, wordt bezien wanneer en op welke wijze de invoering van het nieuwe migratiebeleid zal plaatsvinden.

Aangaande de kosten merk ik op dat voor het volgen van onderwijs aan een Nederlandse instelling de niet-EU/EER-studenten collegegeld verschuldigd zijn. Voor het volgen van een stage in Nederland worden de niet-EU/EER-studenten geen kosten in rekening gebracht. De stageovereenkomst betreft een verbintenis tussen (buitenlandse) student, (buitenlandse) instelling en stagebiedende Nederlandse bedrijf/organisatie. De Nederlandse overheid is geen partij bij de stageovereenkomst. Dit laat onverlet dat er voor de overheid een taak blijft bestaan voor het toezien op de juiste naleving en toepassing van de hier geldende wettelijke regels.

De relaties die de Europese landen met hun voormalige koloniën onderhouden zijn verschillend van aard. Het is immers vooral een nationale aangelegenheid. Feit is dat Surinaamse studenten een focus hebben op studeren in Nederland, vanwege hun taal, culturele achtergrond en de vele familiebanden. Voor een verdere beantwoording van deze vraag verwijs ik u naar de antwoorden op de kamervragen van Van Bommel en Leijten van 29 mei 2007 en Besselink en Leerdam van 31 mei 2007, die u binnenkort toegestuurd zullen worden.

3.6 Meertaligheid van kinderen

De leden van de PvdA-fractie vragen of de meertaligheid van veel kinderen onder druk kan komen staan doordat steeds minder kinderen bepaalde vreemde talen kiezen en voor kinderen met een andere eerste taal dan de Nederlandse het Nederlands voorop moet staan. Wat is de verhouding tussen Europese ambities met betrekking tot meertaligheid en het Nederlands onderwijsbeleid, zo vragen zij.

Allereerst staat het buiten kijf dat het belangrijk is dat leerlingen in ons onderwijssysteem goed Nederlands leren. Daarnaast vind ik het belangrijk dat leerlingen ook vreemde talen leren – liefst meer dan de geijkte. Daartoe zijn de keuzemogelijkheden die er in het verleden bestonden in het voortgezet onderwijs verruimd. Het is aan de scholen voor voortgezet onderwijs om – binnen de grenzen van de wet - te kiezen welke talen aangeboden worden (zoals Arabisch, Spaans en Turks). Indien ouders graag andere talen aangeboden zouden krijgen dan de school doet, dan kunnen zij het gesprek hierover met scholen aangaan. Om hen hierbij te ondersteunen heeft mijn voorganger een informatiebrochure uitgebracht. Ook is het sinds augustus 2006 mogelijk dat scholen voor primair onderwijs Frans, Duits of Spaans aanbieden. De Europese ambities met betrekking tot meertaligheid en het Nederlandse onderwijsbeleid sluiten goed op elkaar aan, al ligt voor Europa de nadruk op de officiële Europese talen.

3.7 Jeugd en Gezin

De leden van de CDA-fractie vragen naar de inzet voor Jeugd en Gezin tijdens de OJC-Raad. Ook vragen zij welke stappen er zijn ondernomen om op Europees niveau kinderen te beschermen tegen ongewenste beelden en informatie via internet. Verder vragen zij of er Europese afstemming komt over reclame voor snoep en chips. Ten slotte vragen zij welke winst er op Europees niveau te behalen is ten aanzien van het bestrijden van kindermishandeling.

Binnen de Europese Jeugdraad wil de minister voor Jeugd en Gezin met name aandacht vragen voor het uitwisselen van gegevens en goede voorbeelden zodat landen van elkaars ervaringen kunnen leren. Het beschermen van kinderen tegen schadelijke beelden en informatie op internet is inmiddels onderwerp van overleg tussen een groot aantal organisaties uit heel Europa die zich met de bescherming van kinderen op mediagebied bezig houden (Youth Protection Round Table; <http://www.yprt.eu/yprt/>). De Europese Commissie ondersteunt dit initiatief en vanuit Nederland neemt het Nicam (van Kijkwijzer) deel. Ik verwacht dat gezamenlijke Europa-brede maatregelen nog geruime tijd zullen vergen. Veilig internetgebruik door kinderen blijft daarom nationaal vragen om een gemeenschappelijke inspanning van aanbieders (filtersoftware, veilige kindgerichte sites, bestaande Kijkwijzer-classificaties op sites van partijen die bij het NICAM zijn aangesloten), ouders (voorlichting, toezicht en gebruik filters) en onderwijs (media-wijsheid). Mijn collega van Economische Zaken steunt de samenwerking van partijen in Nederland via het PPS programma Digibewust en heeft als één van de prioriteiten voorlichting aan jongeren over veilig internet. Het Digibewustprogramma functioneert onder andere als Europese 'Awareness Node' en geeft hiermee ook invulling aan het Europese 'Safer Internet Programma'.

Ter bescherming van de consument zijn enkele kwalitatieve reclamebepalingen opgenomen. Eén van deze bepalingen betreft een inspanningsverplichting voor lidstaten om de branche te bewegen om te

komen tot een goed werkend systeem van zelfregulering ten aanzien van reclame voor ongezond voedsel in en rond kinderprogramma's.

Ten aanzien van kindermishandeling in Europa zijn er wel gegevens over prevalentie in andere landen, maar niet Europa-breed. Ook op Europees niveau is er aandacht voor het tegengaan van kindermishandeling, met name in het Europese programma getiteld DAPHNE II, dat zich richt op het tegengaan van geweld tegen kinderen, jongeren en vrouwen. Het budget voor DAPHNE II is 50 mln. euro voor 2004-2008. Daarnaast is er recent een initiatief van de Europese Commissie (commissaris Frattini) om op Europees niveau tot een strategie voor Kinderrechten te komen. De minister voor Jeugd en Gezin wil samen met betrokken ministers in Nederland uitwerking geven aan die strategie in zijn Programma voor Jeugd en Gezin. Hij volgt deze ontwikkeling nauwgezet en zal hier de Kamer verder over informeren.

4. BNC-Fiche Indicatoren en Benchmarks

De leden van de PvdA-fractie vragen of de minister de opvatting deelt dat het gevaar bestaat dat door het voorstel over 20 indicatoren ongemerkt de doelstelling van deregulering en administratieve lastenverlichting ondergraven wordt. Ook vragen zij hoe voorkomen wordt dat de discussie over evidence based policy making gaat uitmonden in extra administratieve lasten voor scholen. De leden van de SP-fractie vragen waarom de redenering die gebruikt wordt in het kader van het door de Commissie voorgestelde streefcijfer voor investeringen in hoger onderwijs, namelijk dat Nederland zelf moet kunnen bepalen waaraan het geld wordt besteed, niet ook opgaat voor andere onderwijsdoelstellingen en de Lissabonagenda. De leden van de VVD-fractie vragen naar het tijdpad met betrekking tot de afronding van surveyvoorstellen, de ontwikkeling van indicatoren en de nieuwe gegevensverzamelingen. Tevens vragen deze leden of Nederland een EU-benchmark op resultaten aan zou willen gaan.

Ik ben mij zeer bewust van het feit dat de ontwikkeling van nieuwe indicatoren enige additionele administratieve lasten bij de gegevensverzameling kunnen meebrengen. Daarom moeten de baten van additionele gegevensverzameling voor een betere beleidscoördinatie in Europa èn ten behoeve van 'evidence based policy making' steeds scherp worden afgewogen tegen de administratieve belasting van scholen en burgers. In de uiteindelijke Raadsconclusies zijn, mede naar aanleiding van kritische opmerkingen van Nederland over de kosten en baten, de indicatoren uit de Mededeling van de Commissie die het interne schoolproces betroffen niet opgenomen. Nederland streeft ernaar om de output van surveys zoveel mogelijk af te leiden uit bestaande bronnen in combinatie met minimale nieuwe primaire waarneming. Nederland heeft dan ook van harte ingestemd met de Raadsconclusies, waarin de Raad de Commissie verzoekt om, *alvorens* met nieuwe gegevensverzamelingen door te gaan, eerst de Raad te informeren over zaken als het politieke belang, de relevantie, beschikbaarheid en vergelijkbaarheid van de gegevens, alsmede een raming van de te verwachten kosten.

Ik zal altijd per voorstel van de Europese Commissie bezien of ik een Europese doelstelling kan onderschrijven of niet. Zo heeft Nederland in 2003, in het Actieplan EU-benchmarks, de eigen beleidsinzet op de voorstellen voor gezamenlijke onderwijsdoelstellingen in het kader van de Lissabon-

agenda bepaald. Het streefcijfer voor investeringen in hoger onderwijs was een voorstel van de Europese Commissie waar door de Lidstaten geen verdere invulling aan gegeven is.

De Raad erkende in haar conclusies over het kader van indicatoren en benchmarks dat het definiëren van een dergelijk kader een continu en consultatief proces is. De Raad verzoekt de Commissie om zestien van de indicatoren die zijn voorgesteld in de Mededeling van de Commissie te benutten of verder te ontwikkelen en om hierover te gelegener tijd verslag uit te brengen. Er zijn op dit moment geen concrete voornemens in de EU om in aanvulling op de vijf bestaande benchmarks een aanvullende streefwaarde op het terrein van onderwijsresultaten vast te stellen.